

te vinden. Die resterende ladingen werden gemakshalve *en bloc* door de Engelse regering gevorderd: zij behield (en kocht dus) wat zij zelf meende te kunnen gebruiken en liet de rest aan de *Shipping* over, aan welke het, ondanks de schaarste aan goederen die met elke oorlogseconomie samenhangt, niet zo gemakkelijk viel, belangstellenden te vinden. Tegelijk met de Nederlandse gestrande ladingen werden namelijk op de Engelse markt ook Franse, Belgische, Noorse en Deense aangeboden.¹ Een tweede probleem was de vaststelling van de prijzen. Partijen van de meest verschillende goederen werden door de *Shipping* beheerd maar in veel gevallen moest de *Shipping* vragenlijsten toezenden aan de verschepers over de gehele wereld om te weten te komen, welke prijs voor de betrokken goederen bij hun verscheping gegolden had. Sommige partijen kon de *Shipping* vervolgens tegen een hogere prijs verkopen, bij andere moest zij met een lagere genoegen nemen.² De verschepingswaarde van de 'particuliere' gestrande ladingen (eigendom van tussen de zes- en zevenduizend firma's en particulieren) was £ 6,1 mln geweest - zij werden voor een totaal bedrag van ruim £ 6,2 mln verkocht; daar kwam nog het bedrag bij dat uit de verkoop van twee andere ladingen resulteerde: die van een van de in de Antillen buitgemaakte Duitse schepen en die van de uit Zweden naar Engeland ontsnapte 'Nautilus'. Al dat geld werd in de regeringskas gestort (als voorschot uiteraard) tot een totaal van bijna £ 6,4 mln.

*

Nu het scheepvaartaspect van de *Shipping*, waarbij wij *en passant* opmerken dat de *Shipping* haar zorgen ook heeft uitgestrekt tot de Nederlandse vissers.³

¹ Namens de in Londen aanwezige Belgische ministers heeft de *Shipping* tot september '41 de verkoop van de Belgische gestrande ladingen ter hand genomen; nadien kregen de Belgen hun eigen verkoopapparaat. ² In november '40 werd door de *Shipping* aan minister Steenberghe voorgesteld, en door deze goedgekeurd, dat de 'particuliere' ladingopbrengsten in één pot gestort zouden worden en dat de naoorlogse verdeling zou plaatsvinden volgens de verschepingprijzen, niet volgens de in Engeland gerealiseerde verkoopprijzen. ³ Zoals wij in ons vorige hoofdstuk opmerkten, was een groot deel van de uit Nederland overgekomen trawlers gevorderd hetzij voor de Britse, hetzij voor de Nederlandse marine. Vijftien van die trawlers gingen evenwel ter visvangst van de vissersplaats Fleetwood uit (zie kaart X op pag. 707). Zij visten in de Ierse Zee en maakten uitstekende besommingen. 'Deze heren hadden', aldus Rahusen, bestuurslid van de *Shipping*,